

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

Folketingets Lovsekretariat

København, den 6. november 2009

Folketinget har i skrivelse af 29. oktober 2009 (spørgsmål S 236) anmodet om min besvarelse af følgende af Per Clausen (ELi) stillede spørgsmål:

Spørgsmål S 236:

”Vil ministeren, hvis EU-regler forhindrer Danmark i at fastholde en lav grænse for indholdet af koffein i energidrikke, indføre en aldersgrænse for køb af energidrikke i stil med den, man har i Sverige?”

Svar:

Fødevarestyrelsen har besluttet at tillade energidrikke, der sælges i salgsheder på 25 cl, med en mængde koffein, der omtrent svarer til indholdet i 1 kop kaffe eller en halv liter cola.

Denne beslutning er truffet ud fra den kendte risiko ved indtag af koffein, og en vurdering af, hvorledes denne risiko håndteres, så der sikres den nødvendige forbrugerbeskyttelse, og så der samtidig ikke lægges unødvendige og uproportionelle begrænsninger på produktionen og markedsføringen af en udvalgt gruppe af fødevarer.

Udgangspunktet for beslutningen har ikke været EU-regler. Det fremgår dog i reglerne om det indre marked, at medlemsstaterne ikke må lægge begrænsninger på produktionen og markedsføringen af fødevarer medmindre, at dette er begrundet i en sundhedsrisiko. Det gælder således også i EU-lovgivningen, at der ikke må lægges unødvendige og uproportionelle begrænsninger på produktionen og markedsføringen af en udvalgt gruppe af fødevarer.

Hvad angår den nævnte aldersgrænse for køb af energidrikke i Sverige, så kan det oplyses, at der ikke i den svenske lovgivning er en aldersgrænse for køb af energidrikke. Den aldersgrænse, der refereres til, er en frivillig ordning, som praktiseres af detailkæden ICA (både i Sverige og Norge).

Jeg mener ikke, at lovgivning om en aldersgrænse er praktisk håndterbar. Skulle en sådan aldersgrænse indføres, burde den i princippet også gælde for køb af almindelig kaffe og køb af kosttilskud med koffein.

Som jeg har angivet i mit svar på spørgsmål S 235, så kan vi ikke lovgive os ud af alle de risici, som vi og vores børn er omgivet af i hverdagen – og vi kan ikke lovgive os ud over, at risikohåndteringen i nogle sager må bero på et personligt ansvar og en sund dømmekraft.

Som det er angivet i min besvarelse af spørgsmål S 235, så er jeg villig til at se på en advarselmærkning på produkterne, der specifikt er rettet mod børn. Jeg har derfor anmodet Fødevarestyrelsen om at udrede mulighederne herfor.

Eva Kjer Hansen

/Gundula Maria Kjær